

BIBLIJA

TRIDESET I PETI TJEDAN ČITANJA

SRPANJ - KOLOVOZ 2017.	STARI ZAVJET	NOVI ZAVJET
172. dan čitanja, ponedjeljak, 31. srpnja	Ps 29-34	Dj 9,32-43
173. dan čitanja, utorak, 1. kolovoza	Ps 35-39	Dj 10,1-43
174. dan čitanja, srijeda, 2. kolovoza	Ps 40-45	Dj 10,44-11,30
175. dan čitanja, četvrtak, 3. kolovoza	Ps 46-52	Dj 12
176. dan čitanja, petak, 4. kolovoza:	Ps 53-59	Dj 13,1-12

Sadržaj i poruka psalama

35. tjedan,
172. dan čitanja, ponедjeljak, 31. srpnja
2017.

Ps 29-34
Dj 9,32-43

Psalmi

PSALAM 29 (28)

Himna Gospodaru oluje

29 Psalm.
Davidov.

Prinesite Jahvi, o sinovi Božji,
prinesite Jahvi slavu i moć!
²Prinesite Jahvi slavu njegova imena,
poklonite se Jahvi u svetištu njegovu!
³Čuj! Jahve nad vodama,
Jahve nad vodama silnim!
⁴Čuj! Jahve u sili,
Jahve u veličanstvu!
⁵Čuj! Jahve lomi cedre,
Jahve lomi cedre libanske,
⁶i Liban skakuće poput teleta,
a Sirion kao mlado bivolče!
⁷Čuj! Jahve sipa munje,
Jahve sipa munje ognjene!
⁸Čuj! Jahve potresa pustinjom,
Jahve potresa pustinjom kadeškom!
⁹Čuj! Od straha se mlade koštute,
prerano se mlade koštute šumske.
^{3b} Čuj! Bog veličanstveni zagrmje,
^{9a} a u Hramu njegovu svi kliknuše: Slava!

¹⁰Jahve nad valima stoluje,
stoluje Jahve - kralj dovijeka!
¹¹Jahve narodu svom daje jakost,
Jahve narod svoj mirom blagoslovuje.

PSALAM 30 (29)

Zahvala za spas od smrti

30 Psalm. Pjesma za posvećenje Doma.
Davidov.

²Veličam te, Jahve, jer si me izbavio
i nisi dao da se raduju nada mnom
dušmani.
³Jahve, Bože moj, zazvah te,
i ti si me ozdravio;
⁴Jahve, izveo si mi dušu iz Podzemlja,
na rubu groba ti si me oživio.
⁵Pjevajte Jahvi, vjernici njegovi,
zahvaljujte svetom imenu njegovu!
⁶Jer samo za tren traje srdžba njegova,
a čitav život dobrota njegova.
Večer doneće suze,
a jutro klicanje.
⁷U svojoj sreći rekoh:
"Neću se pokolebiti nikada!"
⁸Dobrotom si me, o Jahve,
na goru nade postavio,
ali čim lice sakriješ, sav se uplašim.
⁹Tada, Jahve, zavapih k tebi
i zazvah milosrđe Boga svojega:
¹⁰"Kakva je korist od krvi moje,
kakva korist da u grob siđem?
Zar će te prašina slaviti,
zar će naviještati vjernost tvoju?"
¹¹Slušaj, o Jahve, i smiluj se meni;
Jahve, budi mi na pomoć!
¹²Okrenuo si moj plač u igranje,
skinuo kostrijet s mene
i opasao me radošću.
¹³Zato ti pjeva duša moja i neće zamuknuti:
Jahve, Bože moj,
dovijeka ču te hvaliti!

Psalmi

PSALAM 31 (30)

Molitva u nevolji i zahvala za uslišanje

31 Zborovođi.
Psalom. Davidov.

- ²Tebi se, Jahve, utječem,
o, da se ne postidim nikada:
u svojoj me pravdi izbavi!
- ³Prikloni k meni uho svoje,
pohiti da me osloboдиš!
Budi mi hrid zaštite,
tvrdava spasenja.
- ⁴Jer ti si hrid moja, tvrdava moja,
radi svoga imena vodi me i ravnaj.
- ⁵Izvuci me iz mreže koju mi zapeše,
jer ti si moje utočište.
- ⁶U tvoje ruke duh svoj predajem:
otkupi me, Jahve, Bože vjerni.
- ⁷Ti mrziš one koji štuju ništavne kumire,
a ja se u Jahvu uzdam.
- ⁸Radosno ču klicat' tvojoj milosti,
jer si na moju bijedu pogledao,
pomogao u tjeskobi duši mojoj.
- ⁹Nisi me predao u ruke dušmana,
noge si mi na prostran put izveo.
- ¹⁰Smiluj mi se, Jahve, jer sam u tjeskobi,
od jada slabici mi oko, duša i tijelo.
- ¹¹Život mi se troši u gorčini,
ljeta moja u jecanju.
U muci mi se iscrpila snaga
i kosti su moje klonule.
- ¹²Dušmanima svojim postao sam ruglo,
susjedima podsmijeh, a znancima strašilo;
koji me vide vani, bježe od mene.
- ¹³Nestalo me k'o mrtvaca iz sjećanja ljudi,
postadoh k'o razbijena posuda.
- ¹⁴Čujem šaputanje mnogih, užas odasvud:
sastaju se protiv mene
i smisljavaju kako da mi život oduzmu.
- ¹⁵A ja se, Jahve, u tebe uzdam;
govorim: Ti si Bog moj!
- ¹⁶U tvojoj je ruci sudbina moja:
istrgnji me iz ruke dušmana
i onih koji me progone!
- ¹⁷Rasvjetli lice nad slugom svojim,
po svojoj me dobroti spasi.
- ¹⁸Jahve, ne bilo me stid što tebe zazvah!
Neka se postide zlotvori,
nek' u Podzemlju zamuknu.
- ¹⁹Nek' zanijeme usne lažljive
koje protiv pravednika govore drsko,
oholo i prezirno.
- ²⁰O, kako je velika, Jahve, tvoja dobrota,
koju čuvaš za one koji te se boje,
koju iskazuješ onima što se tebi utječu
naočigled sinovima čovječjim.
- ²¹Zaklanjaš ih štitom lica svoga
od zavjera ljudskih;
u šatoru svom ih skrivaš
od jezika svadljivih.
- ²²Blagoslovjen Jahve jer me obasu
čudesnom dobrotom u gradu tvrdom.
- ²³U tjeskobi svojoj već mišljah:
"Odbačen sam od pogleda tvoga."
Ali ti si čuo glas mog zaziva
dok sam tebi vatio.
- ²⁴Ljubite Jahvu, svi sveti njegovi:
čuva Jahve svoje vjernike,
a po zasluzi vraća onima
koji postupaju oholo.
- ²⁵Budite hrabri i jaka srca,
svi koji se u Jahvu uzdate!

Psalmi

PSALAM 32 (31)

32 Davidov.
Poučna pjesma.

Blažen onaj kome je grijeh otpušten,
kome je zločin pokriven!
²Blago čovjeku kome Jahve ne ubraja krivnju
i u čijemu duhu nema prijevar!
³Prešutjet' sam htio, al' kosti mi klonuše
od neprestana jecanja.
⁴Danju i noću ruka me tvoja tištala,
snaga mi se trošila k'o za ljetnih žega.
⁵Tad grijeh svoj tebi priznah
i krivnju svoju više ne skrivah.
Rekoh: "Priznat ću Jahvi prijestup svoj",
i ti si mi krivnju grijeha oprostio.
⁶Zato nek' ti se moli pobožnik svaki
u času nevolje.
Kad bujice silne navale,
njega neće stići.
⁷Utočište ti si moje,
od tjeskobe ti ćeš me sačuvat',
odjenut' me radošcu spasenja.
⁸Učit ću te, put ti kazat' kojim ti je ići,
svjetovat ću te, oko će moje
bdjeti nad tobom.
⁹Ne budite kao konj ili mazga bez razuma:
divljinu im krotiš vođicama i uzdom,
inače im se ne primiči!
¹⁰Bezbožnika taru mnoge nevolje,
a tko se uzda u Jahvu,
njega okružuje milost.
¹¹Radujte se Jahvi i kličite, pravedni,
kličite svi koji ste srca čestita!

PSALAM 33 (32)

Himna Providnosti

33 Pravednici, Jahvi kličite!
Hvaliti ga pristoji se čestitima.
²Slavite Jahvu na harfi,
na liri od deset žica veličajte njega!
³Pjesmu novu zapjevajte njemu
i glazbala skladna popratite poklicima.
⁴Jer prava je riječ Jahvina
i vjernost su sva djela njegova.
⁵On ljubi pravdu i pravo:
puna je zemlja dobrote Jahvine.
⁶Jahvinom su riječju nebesa sazdana
i dahom usta njegovih sva vojska njihova.
⁷Vodu morsku on sabire kao u mješinu
i bezdane stavljaju u spremišta.
⁸Zemlja sva neka pred Jahvom strepi,
neka ga se boje svi stanovnici svijeta!
⁹Jer on reče - i sve postade,
naredi - i sve se stvori.
¹⁰Jahve razbijaju nakane pucima,
mrsi namjere narodima.
¹¹Naum Jahvin dovijeka ostaje
i misli srca njegova od koljena do koljena.
¹²Blago narodu kojemu je Jahve Bog,
Narodu koji on odabra sebi za baštinu!
¹³Gospodin motri s nebesa
i gleda sve sinove čovječje.
¹⁴Iz svoga prebivališta motri
sve stanovnike zemaljske:
¹⁵on je svima srca stvorio
i pazi na sva djela njihova.
¹⁶Ne spasava kralja vojska mnogobrojna,
ne spasava velika sila junaka.
¹⁷Isprazno se od konja nadati spasenju,
jačina njegova ne izbavlja.
¹⁸Oko je Jahvino nad onima koji ga se boje,
nad onima koji se uzdaju u milost njegovu:
¹⁹da im od smrti život spasi,
da ih hrani u danima gladi.
²⁰Naša se duša Jahvi nada,
on je pomoć i zaštića naša.

Psalmi

²¹Srce nam se u njemu raduje,
 u njegovo sveto ime mi se uzdamo.
²²Neka dobrota tvoja, o Jahve, bude nad nama,
 kao što se mi u tebe uzdamo!

PSALAM 34 (33)

Pohvala božanske pravde

34 Davidov. Kada se David pravio ludim pred Abimelekom,
 a on ga otjera te tako David sretno izmače.
ALEF ²Blagoslivljat će Jahvu u svako doba,
 njegova će mi hvala biti svagda na ustima!
BET ³Nek' se Jahvom duša moja hvali:
 nek' čuju ponizni i nek' se raduju!
GIMEL ⁴Veličajte sa mnom Jahvu,
 uzvisujmo ime njegovo zajedno!
DALET ⁵Tražio sam Jahvu, i on me usliša,
 izbavi me od straha svakoga.
HE ⁶U njega gledajte i razveselite se,
 da se ne postide lica vaša.
ZAJIN ⁷Eto, jadnik vapi, a Jahve ga čuje,
 izbavlja ga iz svih tjeskoba.
HET ⁸Andeo Jahvin tabor podiže
 oko njegovih štovalaca da ih spasi.
TET ⁹Kušajte i vidite kako dobar je Jahve:
 blago čovjeku koji se njemu utječe!
JOD ¹⁰Bojte se Jahve, vi sveti njegovi:
 ne trpe oskudice koji ga se boje.
KAF ¹¹Osiromašiše mogućnici i gladuju,
 a koji traže Jahvu ne trpe oskudice.
LAMED ¹²Dođite, djeco, i poslušajte me,
 učit će vas strahu Gospodnjem.
MEM ¹³O čovječe, ljubiš li život?
 Želiš li dane mnoge uživati dobra?
NUN ¹⁴Jezik svoj oda zla suspreži
 i usne od riječi prijevarnih!
SAMEK ¹⁵Zla se kloni, a čini dobro,
 traži mir i za njim idи!
PE ¹⁶Oči Jahvine gledaju pravedne,
 uši mu slušaju vapaje njihove.

AJIN ¹⁷Lice se Jahvino okreće protiv zločinaca
 da im spomen zatre na zemlji.
SADE ¹⁸Pravednici zazivaju, i Jahve ih čuje,
 izbavlja ih iz svih tjeskoba.
KOF ¹⁹Blizu je Jahve onima koji su skršena srca,
 a klonule duše spasava.
REŠ ²⁰Mnoge nevolje ima pravednik,
 ali ga Jahve od svih izbavlja.
ŠIN ²¹On čuva sve kosti njegove:
 ni jedna mu se neće slomiti.
TAU ²²Opakost bezbošca ubija,
 platit će koji mrze pravednika.
²³Jahve izbavlja duše slugu svojih,
 i neće platiti tko god se njemu utječe.

Djela apostolska

II. PRVE MISIJE

Petar ozdravlja Eneju

³²Jednom Petar, obilazeći posvuda, siđe i k svetima u Lidi. ³³Ondje nađe nekog čovjeka imenom Eneja, koji je osam godina ležao na postelji: bijaše uzet. ³⁴Reče mu Petar: "Eneja, ozdravlja te Isus Krist! Ustani i prostri sam sebi!" On umah usta. ³⁵Vidješe to svi žitelji Lide i Šarona te se obratiše Gospodinu.

Petar uskrisuje Tabitu

³⁶U Jopi pak bijaše učenica imenom Tabita, što prevedeno znači Košuta. Bijaše ona bogata dobrom djelima i milostinjama što ih je dijelila. ³⁷Upravo u one dane obolje i umrije. Pošto je operu, izlože je u gornjoj sobi. ³⁸A kako je Lida blizu Jope, učenici čuše da je Petar ondje i poslaše k njemu dva čovjeka s molbom: "Dodi k nama, ne oklijevaj!"

³⁹Petar usta i krenu s njima. Čim stiže, odvedoše ga u gornju sobu. Okružiše ga sve udovice te mu plačući pokazivahu haljine i odijela što ih je Košuta izrađivala dok je još bila s njima. ⁴⁰Petar sve istjera van, kleknu, pomoli se pa se okrenu prema tijelu i reče: "Tabita, ustani!" Ona otvori oči, pogleda Petra i sjede. ⁴¹On joj pruži ruku i pridiže je. Onda pozove svete i udovice pa im je pokaza živu. ⁴²Dozna se za to po svoj Jopi te mnogi povjerovaše u Gospodina.

⁴³Petar osta neko vrijeme u Jopi u nekog Šimuna kožara.

35. tjedan,
173. dan čitanja, utorak, 1. kolovoza
2017.

Ps 35-39
Dj 10,1-43

Psalmi

PSALAM 35 (34)

Molitva progonjenog pravednika

35 Davidov.

- Optuži, Jahve, tužitelje moje
i napadni one koji mene napadaju!
²Stavi oklop, uzmi štit svoj
i ustani meni u pomoć!
³Zavitlaj kopljem i presretni progonitelje moje,
reci mojoj duši: "Ja sam tvoje spasenje."
⁴Nek' se smetu i postide koji život moj traže,
nek' uzmaknu i nek' se posrame koji mi
propast snuju!
⁵Nek' budu k'o pljeva na vjetru
kad ih Anđeo Jahvin potjera!
⁶Mračni i skliski bili im putovi
kad ih Anđeo Jahvin bude gonio!
⁷Bez razloga napeše mi mrežu,
bez razloga grob duši mojoj iskopaše.
⁸Propast će ih stići iznenada,
u mrežu koju napeše sami će se uhvatiti,
past će u jamu što je iskopaše!
⁹A moja će duše klicati u Jahvi,
radovat će se u spasenju njegovu.
¹⁰Sve će kosti moje govoriti:
Tko je, Jahve, poput tebe
koji ubogog spasavaš od silnika,
jadnika i siromaha od pljačkaša?
¹¹Ustadoše svjedoci opaki:
pitaju me za ono što ne znam.
¹²Vraćaju mi zlo za dobro,
duša moja zapada u osamu.
¹³U bolesti njihovoj nosio sam kostrijet,
dušu svoju postom morio,
i molitva mi se u krilo vraćala.
¹⁴Kao za prijateljem, za bratom obilažah tužan;
od žalosti se pogurih kao onaj
što za majkom žali.
¹⁵A sada kad posrnuh ja, oni se raduju,
skupiše se protiv mene
da udare iznenada,
i bez prestanka oni me razdiru.
¹⁶Ruglom na ruglo iskušavaju me
i zubima škripaju na mene.
- ¹⁷O Jahve, dokle ćeš gledati?
Istrgni mi dušu nasrtajima njihovim,
otmi lavovima jedino dobro moje!
¹⁸Zahvalit ćeš ti u velikom zboru,
slavit ćeš te među pukom brojnim.
¹⁹Nek' se ne raduju nada mnom
dušmani nepravedni,
nek' ne namiguju očima oni koji me
nizašto mrze!
²⁰Jer oni ne misle o miru,
već spletke sniju protiv mirnih u zemlji.
²¹Razvaljuju svoja usta na me
i govore: "Ha, ha, vidjesmo očima svojim!"
²²Ti sve vidiš, o Jahve! Nemoj šutjeti!
Gospode, od mene se ne udaljuj!
²³Preni se, ustani da me obraniš,
Bože moj, Gospode, vodi parnicu moju!
²⁴Po svojoj me pravdi sudi, Jahve,
Bože moj, nek' se ne raduju nada mnom!
²⁵Nek' ne misle u srcu: "Ispunila nam se želja!"
Nek' ne reknu: "Progutali smo ga!"
²⁶Nek' se postide i posrame svi zajedno
koji se nesreći mojoj raduju!
Nek' se odjenu stidom i sramotom
oni koji se podižu na me!
²⁷Nek' radosno kliču kojima je pravo moje
na srcu
i nek' svagda govore:
"Velik je Jahve!
Milo mu je spasenje sluge njegova!"
²⁸A moj će jezik kazivati pravdu tvoju
i hvalu tebi navijeke.

Psalmi

PSALAM 36 (35)

Ljudska pokvarenost i Božja dobrota

36 Zborovođi.

Od sluge Jahvina Davida.

- ²Grešan je naum u srcu zlotvora,
straha Božjega nema on pred očima.
³Sam sebi on laska suviše,
grijeha svog ne vidi i ne mrzi.
⁴Riječi usta njegovih prijevara su i zlodjelo,
za razumnost i dobro on više ne mari.
⁵Bezakonje smišlja na postelji svojoj,
na opaku ostaje putu,
od zla ne odustaje.
⁶Do neba je, Jahve, dobrota tvoja,
do oblaka vjernost tvoja.
⁷Pravednost je tvoja k'o Božji vrhunci,
a sudovi tvoji k'o duboko more:
ljude i stoku ti, Jahve, spasavaš.
⁸Kako li je dragocjena, Bože, dobrota tvoja,
pod sjenu krila tvojih ljudi se sklanaju;
⁹site se pretilinom Doma tvojega,
potocima svojih slasti ti ih napajaš.
¹⁰U tebi je izvor životni,
tvojom svjetlošću mi svjetlost vidimo.
¹¹Zakrili dobrotom sve koji te štuju
i pravednošću svojom sve koji su
srca čestita.
¹²Neka me ne zgazi noga ohola,
i ruka grešnika neka me ne goni.
¹³Gle, padoše koji čine bezakonje:
oboreni su da više ne ustanu.

PSALAM 37 (36)

Sudbina pravednika i bezbožnika

37 Davidov.

- ¹ALEF Nemoj se žestiti na opake,
zavidjet nemoj pakosnicima:
²kao trava brzo se osuše,
k'o mlada zelen brzo uvenu.
³BET U Jahvu se uzdaj i čini dobro,
da smiješ stanovati u zemlji
i živjeti u miru.
⁴Sva radost tvoja neka bude Jahve:
on će ispuniti želje tvoga srca!
⁵GIMEL Prepusti Jahvi putove svoje,
u njega se uzdaj i on će sve voditi.
⁶DALET Pravda će tvoja zasjati k'o svjetlost
i tvoje pravo k'o sunce podnevno.
⁷DALET Smiri se pred Jahvom i njemu se nadaj,
ne žesti se na onog koji ima sreće,
na čovjeka koji spletke kuje.
⁸HE Stišaj svoj gnjev i ostavi se srdžbe,
ne žesti se da zlo ne učiniš.
⁹Jer će biti satrti zlikovci,
a koji se u Jahvu uzdaju,
baštinit će zemlju.
¹⁰VAU Još malo i nestat će bezbožnika:
mjesto ćeš njegovo tražiti,
a njega više nema.
¹¹Zemlju će posjedovati krotki,
obilje mira oni će uživat'.
¹²ZAJIN Bezbožnik smišlja zlo pravedniku
i zubima škrguće na njega.
¹³A Gospod se njemu smije
jer vidi da dan njegov dolazi.
¹⁴HET Mač potežu bezbošci i zapinju lukove
da obore jadnika i siromaha,
da pokolju one koji hode pravim putem.
¹⁵TET Mačem će vlastito srce probiti,
slomit će se njihovi lukovi.
¹⁶TET Bolje je i malo u pravednika
no golemo blago u zlotvora:

STARI ZAVJET

173. dan čitanja, utorak, 1. kolovoza: Ps 35-39

Psalmi

¹⁷jer će se ruke zlotvora slomiti,
a Jahve je oslon pravedniku.

^{JOD} ¹⁸Jahve se brine za život čestitih,
dovijeka će trajati baština njihova.

¹⁹Neće se postidjeti u vrijeme nevolje,
bit će siti u danima gladi.

^{KAF} ²⁰A bezbožnici će propasti,
dušmani Jahvini povenut će
k'o ures livada,
poput dima se rasplinuti.

^{LAMED} ²¹Bezbožnik zaima, ali ne vraća,
pravednik se sažalijeva i daje.

²²Oni koje Jahve blagoslovi baštinit će zemlju,
a koje prokune bit će zatrti.

^{MEM} ²³Jahve vodi i učvršćuje korake čovjeku
i mio mu je put njegov.

²⁴Ako i posrne, ne pada
jer ga Jahve drži za ruku.

^{NUN} ²⁵Mlad bijah i ostarjeh,
al' ne vidjeh pravednika napuštena
ili da mu djeca kruha prose.

²⁶Uvijek je milosrdan i u zajam daje,
na njegovu je potomstvu blagoslov.

^{SAMEK} ²⁷Zla se kloni i čini dobro,
i ostat ćeš dobijeka.

²⁸Jer Jahve ljubi pravdu
i pobožnika svojih ne ostavlja.

^{AJIN} ^{Zauvjek} će biti zatrti zlikovci,
istrijebit će se potomstvo bezbožnika.

²⁹Zemlju će posjedovati pravednici
i živjet će na njoj dobijeka.

^{PE} ³⁰Pravednikova usta mudrost kazuju,
a jezik njegov govori pravo.

³¹Zakon mu je Božji u srcu,
ne kolebaju se koraci njegovi.

^{SADE} ³²Bezbožnik vreba pravednoga
i smislja da ga usmrti.

³³Jahve ga neće ostaviti u njegovoj vlasti
i neće dopustiti da ga na sudu osude.

^{KOF} ³⁴U Jahvu se uzdaj i drži se puta njegova:
on će te uzvisit' i baštinit ćeš zemlju;
radostan ćeš gledati propast bezbožnih.

^{REŠ} ³⁵Vidjeh obijesna zlotvora
gdje se k'o cedar krošnjat širi.

³⁶Prođoh, i gle – nema ga više;
potražih ga i ne nađoh.

^{ŠIN} ³⁷Promatraj čestita i gledaj neporočna:
mirotvorac ima potomstvo.

³⁸A grešnici bit će svi iskorijenjeni,
istrijebit će se zlikovačko sjeme.

^{TAU} ³⁹Od Jahve dolazi spas pravednicima,
on im je zaklon u vrijeme nevolje.

⁴⁰Jahve im pomaže, on ih izbavlja:
on će ih izbaviti od zlotvora i spasiti,
jer u njemu traže okrilje.

PSALAM 38 (37)

Prividna sreća bezbožnika

38 Psalam. Davidov.
Za spomen.

²Jahve, u srdžbi svojoj nemoj ne karati,
i nemoj me kazniti u svojem gnjevu.

³Strijele se tvoje u me zabodoše,
ruka me tvoja teško pritisnu:

⁴na tijelu mi ništa zdravo nema
zbog gnjeva tvog,
od grijeha mojih mira mi nema kostima.

⁵Zloče moje glavu su mi nadišle,
kao preteško breme tiše me.

⁶Rane moje zaudaraju i gnijiju
zbog bezumnosti moje.

⁷Pogurih se sav i zgrčih,
povazdan lutam žalostan.

⁸Moji bokovi puni su ognjice,
na tijelu mi ništa zdravo nema.

⁹Iscrpljen sam i satren posve,
stenjem od jecanja srca svojega.

¹⁰O Gospode, sve su mi želje pred tobom,
i vapaji moji nisu ti skriveni.

¹¹Srce mi udara silno, snaga me ostavlja
i svjetlost vida očinjeg gasi se.

¹²Prijatelji i drugovi od rana mojih uzmakoše,
i moji najbliži stoje daleko.

Psalmi

¹³Namještaju mi zamke oni
koji mi život vrebaju,
koji mi žele nesreću, propašću mi prijete
i uvijek smisljavaju prijevarе.

¹⁴A ja sam kao gluh i ništa ne čujem
i, kao nijem, usta ne otvaram.

¹⁵Postadoh k'o čovjek koji ne čuje
i koji u ustima nema odgovora.

¹⁶Jer u tebe se, o Jahve, uzdam,
ti ćeš me uslišati, Jahve, Bože moj!

¹⁷Rekoh: "Nek' se ne raduju nada mnom;
kad mi noga posrne,
nek' se ne uzdižu nada mnom!"

¹⁸Jer umalo ne propadoh,
i moja je bol svagda preda mnom.

¹⁹Bezakonje svoje ja prznajem
i pun sam žalosti zbog grijeha svojega.

²⁰A koji su bez razloga protiv mene, moćni su,
i mnogi su koji me mrze nepravedno.

²¹Za dobro zlom mi užvraćaju,
protive mi se što tražim dobro.

²²O Jahve, ne ostavljaj me!
Bože moj, ne udaljuj se od mene!

²³Požuri se meni u pomoć,
Gospode, spase moj!

PSALAM 39 (38)

Ništavilo čovjekovo pred Bogom

39 Zborovođi. Jedutunu.
Psalam. Davidov.

²Odlučio sam: "Čuvat ču put svoj
da ne zgriješim jezikom;
usta ču svoja zauzdati
dokle god preda mnom bude bezbožnik."

³Zamukoh, zanijemjeh, glasa ne puštah,
ali uzalud - bol mi postade gorča.

⁴U meni srce je gorjelo,
na samu pomisao buknuo bi oganj;
tad progovorih svojim jezikom:

⁵"Objavi mi, Jahve, moj svršetak
i kolika je mjera mojih dana,
da znam kako sam ništavan.

⁶Evo, pedljem si mi dane izmjerio,
život moj je kao ništa pred tobom:
tek dašak je svaki čovjek.

⁷Poput sjene čovjek prolazi
tek dašak je sve bogatstvo njegovo:
zgrče, a ne zna tko će ga pokupiti."

⁸A sada, čemu da se nadam, Gospode?
Sva je nada moja u tebi!

⁹Izbavi me svih mojih bezakonja,
ne daj da ruglo budem luđaku!

¹⁰Šutim i usta ne otvaram,
jer tako si ti učinio.

¹¹Bič svoj otkloni od mene,
jer izdišem pod težinom ruke tvoje.

¹²Ti kaznama popravljaš čovjeka
i sve mu najdraže kao moljac rastačeš:
tek dašak je svaki čovjek.

¹³Čuj, o Jahve, molitvu moju,
vapaje mi poslušaj,
na suze se moje ne ogluši!

Jer u tebe ja sam došljak,
pridošlica kao svi oci moji.

¹⁴Odvrati pogled od mene, da odahnem
prije nego odem i više ne budem!

Djela apostolska

II. PRVE MISIJE

Petar i Kornelije

10 U Cezareji bijaše neki čovjek imenom Kornelije, satnik takozvane italske čete, ²pobožan i bogoboajan sa svim svojim domom. Dijelio je mnoge milostinje narodu i bez prestanka se molio Bogu. ³U viđenju negdje oko devete ure dana ugleda on jasno anđela Božjega gdje dolazi k njemu i veli mu: "Kornelije!" ⁴Zagleda se u nj pa mu prestrašen reče: "Što je, Gospodine?" A on njemu: "Molitve su tvoje i milostinje uzišle kao žrtva podsjetcnica pred Boga. ⁵Zato sada pošalji ljudе u Jopu i dozovi Šimuna koji se zove Petar. ⁶On je gost u nekog Šimuna kožara čija je kuća uz more." ⁷Cim ode anđeo koji mu je govorio, pozove on dvojicu slugu i jednoga pobožna, privržena vojnika, ⁸sve im ispričaj i posla ih u Jopu.

⁹Sutradan, dok su oni putovali i približavali se gradu, oko šeste ure uziđe Petar na krov moliti. ¹⁰Ogladnje i zaželje se jela. Dok mu pripremahu, pade on u zanos. ¹¹Gleda on nebo rastvoreno i posudu neku poput velika platna: uleknuta s četiri okrajka, silazi na zemlju. ¹²U njoj bijahu svakovrsni četveronošci, gmažovi zemaljski i ptice nebeske. ¹³I glas će mu neki: "Ustaj, Petre! Kolji i jedi!" ¹⁴Petar odvrati: "Nipošto, Gospodine! Ta nikad još ne okusih ništa okaljano i nečisto". ¹⁵A glas će mu opet, po drugi put: "Što Bog očisti, ti ne zovi okaljanim!" ¹⁶To se ponovi do triput, a onda je posuda ponesena na nebo.

¹⁷Dok se Petar dvoumio što bi imalo značiti viđenje koje vidje, eto ljudi koje je poslao Kornelije: pošto se raspitaše za Šimunovu kuću, pojave se na vratima, ¹⁸zovnu te upitaju je li onđe ugošćen neki Šimun, nazvan Petar.

¹⁹Dok je Petar sveudilj razmišljao o viđenju, reče mu Duh: "Evo, neka te trojica traže. ²⁰De ustani, siđi i pođi s njima ne skanjujući se jer ja sam ih poslao." ²¹Petar siđe k ljudima i reče: "Evo me! Ja sam onaj kojega tražite! Zbog čega ste došli?" ²²Oni odgovore: "Satnik Kornelije, muž pravedan i bogoboajan, za kojega svjedoči sav narod židovski, primi od svetog anđela naputak da te dozove u dom svoj i čuje od tebe riječi." ²³Tada ih Petar pozva unutra i ugosti.

Sutradan usta i krenu s njima; pratila ga neka

braća iz Jope. ²⁴Drugi dan stiže u Cezareju. Kornelije ih je čekao sazvavši rodbinu i prisne prijatelje. ²⁵Kad je Petar ulazio, pohrli mu Kornelije u susret, padne mu k nogama i pokloni se. ²⁶Petar ga pridigne govoreći: "Ustani! I ja sam čovjek." ²⁷I razgovarajući s njime, uđe i nađe sabrane mnoge ²⁸te im reče: "Vi znate kako je Židovu zabranjeno družiti se sa strancem ili k njemu ulaziti, ali meni Bog pokaza da nikoga ne zovem okaljanim ili nečistim. ²⁹Stoga, pozvan, i dodoh bez pogovora. Da čujemo dakle zbog čega me pozvaste!"

³⁰Kornelije reče: "Prije četiri dana baš u ovo doba, o devetoj uri, molio sam se u kući kad gle: čovjek neki u sjajnoj odjeći stane pred m ³¹i reče: 'Kornelije, uslišana ti je molitva i milostinje su tvoje spomenute pred Bogom!' ³²Pošalji dakle u Jopu i dozovi Šimuna koji se zove Petar. On je gost u kući Šimuna kožara uz more." ³³Odmah sam dakle poslao k tebi, a ti si dobro učinio što si došao. Evo nas dakle sviju pred Bogom da čujemo sve što ti zapovjedi Gospodin!"

³⁴Petar tada prozbori i reče: "Sad uistinu shvaćam da Bog nije pristran, ³⁵nego - u svakom je narodu njemu mio onaj koji ga se boji i čini pravdu. ³⁶Riječ posla sinovima Izraelovim navješćujući im evanđelje: mir po Isusu Kristu; on je Gospodar sviju. ³⁷Vi znate što se događalo po svoj Judeji, počevši od Galileje, nakon krštenja koje je propovijedao Ivan: ³⁸kako Isusa iz Nazareta Bog pomaza Duhom Svetim i snagom, njega koji je, jer Bog bijaše s njime, prošao zemljom čineći dobro i ozdravljući sve kojima bijaše ovlađao đavao."

³⁹"Mi smo svjedoci svega što on učini u zemlji judejskoj i Jeruzalemu. I njega smakoše, objesivši ga na drvo! ⁴⁰Bog ga uskrisi treći dan i dade mu da se očituje - ⁴¹ne svemu narodu, nego svjedocima od Boga predodređenima - nama koji smo s njime zajedno jeli i pili poštano uskršnu od mrtvih."

⁴²"On nam i naloži propovijedati narodu i svjedočiti: Ovo je onaj kojega Bog postavi sucem živih i mrtvih!"

⁴³"Za nj svjedoče svi proroci: da tko god u nj vjeruje, po imenu njegovu prima oproštenje grijeha."

35. tjedan,
174. dan čitanja, srijeda, 2. kolovoza
2017.

Ps 40-45
Dj 10,44-11,30

Psalmi

PSALAM 40 (39)

Zahvala i molba

40 Zborovodi.
Psalm. Davidov.

- ²Uz dah se u Jahvu uzdanjem silnim,
i on se k meni prignu i usliša vapaj moj.
³Izvuče me iz jame propasti,
iz blata kalnoga;
noge mi stavi na hridinu,
korake moje ukrijepi.
⁴U usta mi stavi pjesmu novu,
slavopoj Bogu našemu.
Vidjet će mnogi i strah će ih obuzeti:
uzdanje će svoje staviti u Jahvu.
⁵Blago čovjeku koji se u Jahvu uzda,
koji ne ide za štovateljima lažnih bogova,
za onima koji se predaju prijevari.
⁶Čudesna mnoga tvoriš, o Jahve, Bože moj,
i namisli čudesne - ravna ti nema!
Kazivat' ih i objavljuvati želim,
al' odveć ih je da bi se nabrojiti mogli.
⁷Nisu ti mile ni žrtve ni prinosi,
nego si mi uši otvorio:
paljenice ni okajnice ne tražiš.
⁸Tada rekoh: "Evo dolazim!
U svitku knjige piše za mene:
⁹Milje mi je, Bože moj, vršit volju tvoju,
Zakon tvoj duboko u srcu ja nosim."
¹⁰Tvoju ču pravdu naviještat' u velikom zboru,
i usta svojih zatvoriti neću,
o Jahve, sve ti je znano.
¹¹Tvoju pravdu neću kriti u srcu,
kazivat' ču vjernost tvoju i tvoj spas.
Tajit neću dobrote tvoje,
ni tvoje vjernosti velikoj skupštini.
¹²A ti, o Jahve, milosrđa mi svog ne krati,
dobrota tvoja i vjernost neka me
svagda čuvaju.
¹³Jer me okružiše nesreće nebrojene,
krivice me moje sustigoše da
gledat' ne mogu:
više ih je no vlasti na glavi,
i srce mi je stoga klonulo.

- ¹⁴Bilo ti milo, o Jahve, da me izbaviš;
Gospodine, u pomoć mi pohitaj!
¹⁵Neka se postide i smetu
svi koji mi o glavi rade.
Nek' uzmaknu i neka se posrame
koji se nesreći mojoj raduju!
¹⁶Neka se skamene u sramoti svojoj
koji zlurado na me grohoću!
¹⁷Neka kliču i nek' se vesele u tebi
svi koji te traže!
Neka govore svagda: "Velik je Jahve!"
svi koji spasenje tvoje ljube.
¹⁸Bijedan sam ja i nevoljan,
al' Jahve se brine za me.
Ti si pomoć moja i moj spasitelj;
o Bože moj, ne kasni!

Psalmi

PSALAM 41 (40)

Pouzdanje zapuštena bolesnika

41 Zborovodi.
Psalam. Davidov.

²Blago onome koji misli na uboga i slaba:
u dan nevolje Jahve će ga spasiti!
³Jahve će ga štititi i živa sačuvati,
sreću mu dati na zemlji
i neće ga predati na volju dušmanima.
⁴Jahve će ga ukrijepiti na postelji boli,
bolest mu okrenuti u snagu.
⁵Zavapih: "Jahve, smiluj mi se,
iscijeli mi dušu jer tebi sagriješih!"
⁶Neprijatelji zlo govore o meni:
"Kad će umrijeti i kad će mu
nestati imena?"
⁷I dođe li tko da me posjeti, himbeno govori,
u srcu pakosti skuplja i vani opada.
⁸Mrzitelji moji svi složno šapuću o meni;
zlo mi dosuđuju:
⁹"Pogubna se pošast na nj oborila."
Ili: "Tko jednom leže, više ne ustaje."
¹⁰Pa i prijatelj moj u koga se uzdah,
koji blagovaše kruh moj, petu na me
podije.
¹¹A ti, Jahve, smiluj se meni i podigni me
da im mogu uzvratiti.
¹²Po tome ću znati da sam mio tebi:
što se dušmanin moj
neće veseliti nada mnom.
¹³A mene ćeš zdrava uzdržati
i pred svoje me lice staviti dovjeka.
¹⁴Blagoslovjen Jahve, Bog Izraelov,
od vijeka do vijeka! Tako neka bude!
Amen!

PSALAM 42-43 (41-42)

Jadikovke prognanog levita

42 Zborovodi.
Poučna pjesma. Sinova Korahovih.

²Kao što košuta žudi za izvor-vodom,
tako duša moja čezne, Bože, za tobom.
³Žedna mi je duša Boga, Boga živoga:
o, kada ću doći i lice Božje gledati?
⁴Suze su kruh moj danju i noću,
dok me svednevice pitaju:
"Gdje ti je Bog tvoj?"
⁵Duša moja gine kada se spomenem
kako koračah u mnoštvu
predvodeć' ih k Domu Božjem
uz radosno klicanje i hvalopojke
u povorci svečanoj.
⁶Što si mi, dušo, klonula
i što jecaš u meni?
U Boga se uzdaj, jer opet ću ga slaviti,
spasenje svoje, Boga svog!
⁷Tuguje duša u meni,
stoga se tebe spominjem
iz zemlje Jordana i Hermona,
s brda Misara.
⁸Bezdan doziva bezdan bukom slapova tvojih:
sve vode tvoje i vali preko mene prijeđoše.
⁹Nek' mi danju Jahve naklonost udijeli,
a noću pjesmom ću hvalit' Boga
života svog.
¹⁰Reći ću Bogu: "Hridino moja,
zašto me zaboravljaš?
Zašta obilazim žalostan,
pritisnut dušmanima?"
¹¹Kosti mi se lome od poruge neprijatelja
dok me svednevice pitaju:
"Gdje ti je Bog tvoj?"
¹²Što si mi, dušo, klonula
i što jecaš u meni?
U Boga se uzdaj, jer opet ću ga slaviti,
spasenje svoje, Boga svog!

Psalmi

43 Dosudi mi pravo, Bože,
i povedi parbu moju
protiv čeljadi bezbožne,
izbavi me od čovjeka zlobna i opaka!
²Jer ti si, Bože, zaklon moj:
zašto me odbacuješ?
Zašto obilazim žalostan,
pritisnut dušmanima?
³Pošli svjetlost svoju i vjernost: nek' me vode,
nek' me dovedu na tvoju svetu goru,
u šatore tvoje!
⁴I pristupit ću Božjem žrtveniku,
Bogu, radosti svojoj.
Harfom ću slaviti tebe,
Bože, o Bože moj!
⁵Što si mi, dušo, klonula
i što jecaš u meni?
U Boga se uzdaj, jer opet ću ga slaviti,
spasenje svoje, Boga svog!

PSALAM 44 (43)

Vapaj za pomoć Izraelu

44 Zborovođi.
Sinova Korahovih. Poučna pjesma.
²Bože, ušima svojim slušasmo,
očevi nam pripovijedahu naši,
o djelu koje si izveo u danima njihovim
u danima davnim.
³Rukom si svojom izagnao pogane,
a njih posadio,
iskorijenio narode, a njih raširio.
⁴Mačem svojim oni zemlju ne zauzeše
niti im mišica njihova doneće pobjedu,
već desnica tvoja i tvoja mišica
i lice tvoje milosno jer si ih ljubio.
⁵Ti, o moj Kralju i Bože moj,
ti si dao pobjede Jakovu.
⁶Po tebi dušmane svoje odbismo,
u tvome imenu zgazismo one
koji se na nas digoše.
⁷U svoj se luk nisam pouzdavao,
nit' me mač moj spasavao.
⁸Nego ti, ti si nas spasio od dušmana,
ti si postidio one koji nas mrze.
⁹Dičili smo se Bogom u svako doba
i tvoje ime slavili svagda.
¹⁰A sad si nas odbacio i posramio nas
i više ne izlaziš, Bože, sa četama našim.
¹¹Pustio si da pred dušmanima uzmaknemo,
i opljačkaše nas mrzitelji naši.
¹²Dao si nas k'o ovce na klanje
i rasuo nas među neznabوšće.
¹³U bescjenje si puk svoj prodao
i obogatio se nisi prodajom.
¹⁴Učinio si nas ruglom susjedima našim,
na podsmijeh i igračku onima oko nas.
¹⁵Na porugu smo neznabоšcima,
narodi kimaju glavom nad nama.
¹⁶Svagda mi je sramota moja pred očima
i stid mi lice pokriva
¹⁷Zbog pogrdne graje podrugljivaca,
zbog osvetljiva dušmanina.

Psalmi

PSALAM 45 (44)

Kraljevska svadbena pjesma

- 45** Zborovođi. Po napjevu "Ljiljani".
Sinova Korahovih. Poučna pjesma. Svadbena pjesma.
- ¹Iz srca mi naviru riječi divne:
 piesmu svoju ja kralju pjevam,
 jezik mi je k'o pisaljka hitra pisara.
- ²Lijep si, najljepši od ljudskih sinova,
 po usnama ti se milina prosula,
 stoga te Bog blagoslovio dovijeka.
- ³Pripaši mač uz bedra, junače,
 ogni se sjajem i veličanstvom!
- ⁴Zajaši i kreni za istinu, za vjernost i pravdu,
 zapni luk i desnicu svoju proslavi!
- ⁵Oštare su strelice tvoje,
 narodi padaju pred tobom
 i kraljeve dušmane ostavlja hrabrost.
- ⁶Prijestolje je tvoje, Bože, u vijeke vjekova,
 i pravedno žezlo - žezlo je tvog kraljevstva!
- ⁷Ti ljubiš pravednost, a mrziš bezakonje,
 stoga Jahve, Bog tvoj, tebe pomaza
 uljem radosti kao nikog od tvojih drugova.
- ⁸Smirnom, alojem i kasijom mirišti haljine,
 iz dvorova bjelokosnih harfe te vesele.
- ⁹Kraljevske ti kćeri idu u susret,
 zdesna ti je kraljica u zlatu ofirskom.
- ¹⁰Slušaj, kćeri, pogledaj, prisluhnji:
 zaboravi svoj narod i dom oca svog!
- ¹¹Zaželi li kralj ljepotu tvoju,
 smjerno se pokloni njemu
 jer je on gospodar tvoj.
- ¹²Narod tirske dolazi s darovima,
 naklonost tvoju traže prvaci naroda."
- ¹³Sva lijepa korača kći kraljeva
 u haljinama zlatom vezenim.
- ¹⁴U haljini od veza šarena kralju je dovode,
 pratnja su joj djevice, druge njezine.
- ¹⁵S veseljem ih vode i s klicanjem
 u kraljeve dvore ulaze.
- ¹⁶Oce tvoje naslijedit će tvoji sinovi,
 postavit ćeš ih knezovima na svoj zemlji.
- ¹⁷Iz koljena u koljeno naviještat će ime tvoje,
 hvalit će te narodi u vijeke vjekova.

Djela apostolska

II. PRVE MISIJE

Krštenje prvih pogana

⁴⁴Dok je Petar još govorio te riječi, siđe Duh Sveti na sve koji su slušali tu besedu. ⁴⁵A vjernici iz obrezanja, koji dodoše zajedno s Petrom, začudiše se što se i na pogane izlio dar Duha Svetoga. ⁴⁶Jer čuli su ih govoriti drugim jezicima i veličati Boga.

Tada Petar reče: ⁴⁷"Može li tko uskratiti vodu da se ne krste ovi koji su primili Duha Svetoga kao i mi?" ⁴⁸I zapovjedi da se krste u ime Isusa Krista. Tada ga zamole da ostane ondje nekoliko dana.

Petar se opravdava u Jeruzalemu

11 Dočuli apostoli i braća po Judeji da i pogani primiše riječ Božju ²pa kad Petar užide u Jeruzalem, uzeše mu obrezanici prigovarati: ³"Ušao si, dobacivahu, k ljudima neobrezanima i jeo s njima!" ⁴Onda započe Petar te im izloži sve po redu: ⁵"Molio sam se, reče, u Jopi kadli u zanosu ugledam viđenje: posudu neku poput velika platna, ulekнутa s četiri okrajka, gdje silazi s neba i dolazi do mene. ⁶Zagledah se, promotrih je i vidjeh četvoronošce zemaljske, zvijeri i gmazove te ptice nebeske. ⁷Začuh i glas koji mi govoraše: 'Ustaj, Petre! Kolji i jedi!' ⁸Ja odvratih: 'Nipošto, Gospodine! Ta nikad mi još ništa okaljano ili nečisto ne uđe u usta.' ⁹A glas će s neba po drugi put: 'Što Bog očisti, ti ne zovi nečistim.' ¹⁰To se ponovi do triput, a onda se sve opet povuče na nebo."

¹¹"I odmah se, evo, pred kućom u kojoj bijah pojaviše tri čovjeka poslana iz Cezareje k meni. ¹²A Duh mi reče da pođem s njima ništa ne premišljajući. Sa mnom podoše i ova šestorica braće te uđosmo u kuću tog čovjeka. ¹³On nam prijavio kako je u svojoj kući video anđela koji je stao preda nj i rekao: 'Pošalji u Jopu i dozovi Šimuna nazvanog Petar; ¹⁴on će ti navijestiti riječi po kojima ćeš se spasiti ti i svu dom tvój.'

¹⁵"I kad počeh govoriti, siđe na njih Duh Sveti kao ono na nas u početku. ¹⁶Sjetih se tada riječi Gospodnje: 'Ivan je, govoraše on, krstio vodom, a vi ćete biti kršteni Duhom Svetim.' ¹⁷Ako im je dakle Bog dao isti dar kao

i nama koji povjerovasmo u Gospodina Isusa Krista, tko sam ja da bih se smio oprijeti Bogu?"

¹⁸Kad su to čuli, umiriše se te stadoše slaviti Boga govoreći: "Dakle i poganima Bog dade obraćenje na život!"

Crkva u Antiohiji

¹⁹Oni dakle što ih rasprši nevolja nastala u povodu Stjepana dopriješe do Fenicije, Cipra i Antiohije, nikomu ne propovijedajući Riječi doli samo Židovima. ²⁰Neki su od njih bili Ciprani i Cirenci. Kad stigoše u Antiohiju, propovijedahu i Grcima navješćujući evanđelje: Gospodina, Isusa. ²¹Ruka Gospodnja bijaše s njima te velik broj ljudi povjerova i obrati se Gospodinu.

²²Vijest o tome doprije do Crkve u Jeruzalemu pa poslaše Barnabu u Antiohiju. ²³Kad on stiže i vidje milost Božju, obradova se te potaknu sve da u odlučnosti srca ostanu uz Gospodina. ²⁴Ta bijaše to muž čestit, pun Duha Svetoga i vjere. Znatno se mnoštvo prikloni Gospodinu.

²⁵Barnaba se zatim zaputi u Tarz potražiti Savlu. ²⁶Kad ga nađe, odvede ga u Antiohiju. Punu su se godinu dana sastajali u toj Crkvi i poučavali poveće mnoštvo te se u Antiohiji učenici najprije prozvaše kršćanima.

Barnaba i Savao idu u Jeruzalem

²⁷U one dane dodoše u Antiohiju neki proroci iz Jeruzalema. ²⁸Jedan od njih, imenom Agab, usta i po Duhu pretkaza da će uskoro nastati velika glad po svem svijetu. Ona i nasta za Klaudija. ²⁹Stoga će svatko od učenika, odlučiše, koliko smogne poslati da se posluži braći u Judeji. ³⁰To i učiniše te poslaše starješinama po Barnabi i Savlu.

35. tjedan,
175. dan čitanja, četvrtak, 3. kolovoza
2017.

Ps 46-52
Dj 12

Psalmi

PSALAM 46 (45)

Jahve je naša utvrda

46 Zborovodi. Sinova Korahovih.
Po napjevu "Djevice". Pjesma.

- ²Bog nam je zaklon i utvrda,
pomoćnik spreman u nevolji.
³Stoga, ne bojmo se kad se ljlula zemlja,
kad se bregovi ruše u more.
⁴Nek' buče i bjesne valovi morski,
nek' bregovi dršcu od žestine njihove:
s nama je Jahve nad Vojskama,
naša je utvrda Bog Jakovljev!
⁵Rijeka i rukavci njezini veseli Grad Božji,
presveti šator Višnjega.
⁶Bog je sred njega, poljuljat se neće,
od rane zore Bog mu pomaže.
⁷Ma bješnjeli puci, rušila se carstva,
kad glas njegov zagrmi, zemlja se rastopi:
⁸s nama je Jahve nad Vojskama,
naša je utvrda Bog Jakovljev!
⁹Dođite, gledajte djela Jahvina,
strahote koje on na zemlji učini.
¹⁰Do nakraj zemlje on ratove prekida,
lukove krši i lomi koplja, štitove ognjem
sažije.
¹¹Prestanite i znajte da sam ja Bog,
uzvišen nad pucima, nad svom
zemljom uzvišen!
¹²S nama je Jahve nad Vojskama,
naša je utvrda Bog Jakovljev!

PSALAM 47 (46)

Jahve - Kralj Izraela i Kralj svijeta

47 Zborovodi.
Sinova Korahovih. Psalm.

- ²Narodi svi, plješćite rukama,
kličite Bogu glasom radosnim.
³Jer Jahve je to - svevišnji, strašan,
kralj velik nad zemljom svom.
⁴Narode je nama podložio,
pogane stavio pod noge naše,
⁵baštinu nam odabrao -
ponos Jakova, svoga ljubimca.
⁶Uzlazi Bog uz klicanje,
Jahve uza zvuke trublje.
⁷Pjevajte Bogu, pjevajte,
pjevajte kralju našemu, pjevajte!
⁸Jer on je kralj nad zemljom svom,
pjevajte Bogu, pjevači vrsni!
⁹Bog kraljuje nad narodima,
stoluje Bog na svetom prijestolju.
¹⁰Prvaci se pribiru poganski
k narodu Boga Abrahamova.
Božji su svi vlastodršci zemlje,
nad svima on je uzvišen.

Psalmi

PSALAM 48 (47)

Sion - Gora Božja

48 Pjesma. Psalm. Sinova Korahovih.

²Velik je Jahve, hvale predostojan u gradu Boga našega.
³Sveto brdo njegovo, brijeđe veličanstven, radost je zemlji svoj.
Gora Sion, na krajnjem sjeveru, grad je Kralja velikog.
⁴Bog u kulama njegovim jakom se pokaza utvrdom.
⁵Jer gle, složiše se kraljevi, navališe zajedno.
⁶Čim vidješe, zapanjiše se i zbumjeni u bijeg nagnuše.
⁷Ondje ih trepet obuze kao muka porodilje,
⁸kao kad vjetar istočni razbijja brodove taršiske.
⁹Što smo čuli, sada vidimo: grad Jahve nad Vojskama, grad Boga našega - Bog ga utvrdi dovjeka.
¹⁰Spominjemo se, Bože, tvoje dobrote usred Hrama tvojega.
¹¹Kao ime tvoje, Bože, tako i slava tvoja do nakraj zemlje doseže.
Puna je pravde desnica tvoja; neka se raduje brdo sionsko!
¹²Neka kliču gradovi Judini zbog tvojih sudova!
¹³Obidite Sion i prođite njime, prebrojite kule njegove!
¹⁴Pogledajte dobro bedeme njegove, promotrite mu potanko dvorove: da biste kazivali budućem koljenu:
¹⁵"Takav je Bog, Bog naš zasvagda i dovjeka! On neka nas vodi!"

PSALAM 49 (48)

Prividna sreća bezbožnika

49 Zborovođi. Sinova Korahovih. Psalm.

²Poslušajte ovo, svi narodi, čujte, svi stanovnici zemlje,
³vi, djeco puka, i vi, odličnici, bogati i siromašni zajedno!
⁴Moja će usta zboriti mudrost, i moje srce misli razumne.
⁵K poučnoj izreci priklonit ću uho, uz harfu ću izložit svoju zagonetku.
⁶Što da se bojim u danima nesreće kad me opkoli zloba izdajica
⁷koji se u blago svoje uzdaju i silnim se hvale bogatstvom?
⁸Tâ nitko sebe ne može otkupit' ni za se dati Bogu otkupninu:
⁹Životu je cijena previsoka, i nikada je neće platiti
¹⁰tko želi živjeti dovjeka i ne vidjeti jamu grobnu.
¹¹Jer, i mudri umiru, pogiba i luđak i bezumnik: bogatstvo svoje ostavlja drugima.
¹²Grobovi im kuće zasvagda, stanovi njihovi od koljena do koljena, sve ako se zemlje nazivale imenima njihovim.
¹³Čovjek koji nerazumno živi sličan je stoci koja ugiba.
¹⁴Takav je put onih koji se ludo uzdaju, to je konac onih koji uživaju u sreći:
¹⁵Poput stada redaju se u Podzemlju, smrt im je pastir, a dobri njima vladaju. Njihova će lika brzo nestati, Podzemlje će im biti postojbina.
¹⁶A moju će dušu Bog ugrabiti Podzemlju iz pandža i milostivo me primiti.
¹⁷Ne boj se ako se tko obogati i ako se poveća blago doma njegova:
¹⁸kad umre, ništa neće ponijeti sa sobom, i blago njegovo neće s njime sići.
¹⁹Ako se u životu držao sretnim - "Govorit će se da ti je dobro bilo!" -
²⁰i on će doći u skup otaca svojih, gdje svjetlosti više vidjeti neće.
²¹Čovjek koji nerazumno živi sličan je stoci koja ugiba.

Psalmi

PSALAM 50 (49)

Za bogoslužje "u duhu i istini"

50 Psalm. Asafov.

Bog nad bogovima, Jahve, govori
i zove zemlju
od izlaza sunčeva do zalaza.
²Sa Siona predivnog Bog zablista:
³Bog naš dolazi i ne šuti.
Pred njim ide oganj što proždire,
oko njega silna bjesni oluja.
⁴On zove nebesa odozgo i zemlju
da sudi narodu svojemu:
⁵"Saberite mi sve pobožnike
koji žrtvom Savez sa mnom sklopiše!"
⁶Nebesa objavljuju pravednost njegovu:
on je Bog sudac!
⁷"Slušaj, narode moj, ja ču govoriti,
o Izraele, svjedočit ču protiv tebe:
ja, Bog - Bog tvoj!
⁸Ne korim te zbog žrtava tvojih -
paljenice su tvoje svagda preda mnom.
⁹Neću od doma tvog' uzet junca,
ni jaraca iz tvojih torova:
¹⁰tâ moje su sve životinje šumske,
tisuće zvjeradi u gorama mojim.
¹¹Znam sve ptice nebeske,
moje je sve što se miče u poljima.
¹²Kad bih ogladnio, ne bih ti rekao,
jer moja je zemlja i sve što je ispunja.
¹³Zar da ja jedem meso bikova
ili da pijem krv jaraca?
¹⁴Prinesi Bogu žrtvu zahvalnu,
ispuni Višnjemu zavjete svoje!
¹⁵I zazovi me u dan tjeskobe:
oslobodit ču te, a ti ćeš me slaviti."
¹⁶A grešniku Bog progovara:
"Što tumačiš naredbe moje,
što mećeš u usta Savez moj?
¹⁷Ti, komu stega ne prija,
te riječi moje iza leđa bacaš?
¹⁸Kad tata vidiš, s njime se bratimiš
i družiš se s preljubnicima.

¹⁹Svoja si usta predao pakosti,
a jezik ti plete prijevare.
²⁰U društvu na brata govoriš
i kaljaš sina matere svoje.
²¹Sve si to činio, a ja da šutim?
Zar misliš da sam ja tebi sličan?
Pokarat ču te i stavit ču ti sve to pred oči."
²²Shvatite ovo svi vi koji Boga zaboraviste,
da vas ne pograbim i nitko vas
spasiti neće.
²³Pravo me štuje onaj koji prinosi
žrtvu zahvalnu:
i onomu koji hodi stazama pravim -
njemu ču pokazati spasenje svoje.

Psalmi

PSALAM 51 (50)

Ispovijed raskajana grešnika

51 Zborovođi. Psalm. Davidov.
²Kad je k Davidu došao prorok Natan poslije njegova grijeha s Bat-Šebom.
³Smiluj mi se, Bože, po milosrđu svome, po velikom smilovanju izbriši moje bezakonje!
⁴Operi me svega od moje krivice, od grijeha me mojeg očisti!
⁵Bezakonje svoje priznajem, grijeh je moj svagda preda mnom.
⁶Tеби, самом теби ја сам згријешио и учинио што је зло пред тобом: прavedан ће је бити кад проговориш, без пријекора када пресудиш.
⁷Evo, грешан сам већ рођен, у гrijehu me заче мјака моја.
⁸Evo, ти ljubiš срце искreno, у дубини душе учиш ме мудrosti.
⁹Poškropi me изопом да се оčистим, опери ме, и бићу бјелji od snijega!
¹⁰Objavi mi радост и весеље, нек' се обрадују kosti satrvene!
¹¹Odvrati лице од гrijeha мојих, izbriši svu моју krivicu!
¹²Čisto srce stvori mi, Bože, и дух постојан обнови у менi!
¹³Ne odbaci me од лица својега и свога светог духа не узми од мене!
¹⁴Vrati mi радост свога spasenja и уčvrsti ме душом spremnim!
¹⁵Učit ћу bezakonike твојим stazama, и грешници теби ће се обраћати.
¹⁶Oslobodi me od krvi prolivene, Bože, Bože spasitelju мој! Нек' ми језик кличе прavednosti твојој!
¹⁷Otvori, Gospodine, usne моје, и уста ће моја navještati hvalu твоју.
¹⁸Žrtve ti se ne mile, kad bih dao paljenicu, ти је не би primio.
¹⁹Žrtva Богу дух је raskajan, srce raskajano, ponizno, Bože, нећeš prezreti.

²⁰U svojoj dobroti milostiv буди Sionu i opet sagradi jeruzalemske zidine!
²¹Tada ће ти бити mile žrtve pravedne и тад ће се prinositi teoci на жртвенiku твојему.

PSALAM 52 (51)

Kazna opakih

52 Zborovođi. Poučna pjesma. Davidova.
²Kad je Edomac Doeg Šaulu javio: "David je ušao u kuću Abimelekovu."
³Što se то hvališ пакоšću, silniče nesmiljeni?
⁴Neprestano snuješ o propasti, jezik ti je britva nabrušena, spletkaru!
⁵Zlo voliš više nego dobro, i laž više nego pravednost!
⁶Mili су ти pogubni говори, lažljivi jeziče!
⁷Bog ће тe zato satrti, zauvijek те ukloniti; iščupat ће тe iz тvог šatora, iskorijeniti из земље живih.
⁸Pravednici ћe gledati s užasom i njemu se smijati:
⁹"Gle čovjeka koji не узе Бога за svoju заštitu, већ се uzdao u veliko bogatstvo и osilio u svojim zločinima!"
¹⁰A ja, k'o zelena maslina u Domu Božjem, uzdam se u Božju dobrotu dovjeka.
¹¹Hvalit ћu te svagda što si то učinio i slavit ћu твојe име, jer је добростivo, pred licem тvojih pobožnika.

Djela apostolska

II. PRVE MISIJE

Petar zatvoren i čudesno oslobođen

12 U to vrijeme uze Herod zlostavljati neke od Crkve. ² Mačem pogubi Jakova, brata Ivanova. ³ Kad vidje da je to drago Židovima, uhvati i Petra (bijahu upravo Dani beskvasnih kruhova). ⁴ Uhiti ga, baci u tamnicu i dade da ga čuvaju četiri vojničke četverostraže, nakan izvesti ga nakon Pashe pred narod. ⁵ Petra su dakle čuvali u tamnici, a Crkva se svesrdno moljaše Bogu za njega.

⁶ One noći kad ga je Herod kanio privesti, spavao je Petar između dva vojnika, okovan dvojim verigama, a stražari pred vratima čuvahu stražu. ⁷ Kad eto: pojavi se anđeo Gospodnji te svjetlost obasja celiju. Anđeo udari Petra u rebra, probudi ga i reče: "Ustaj brzo!" I spadoše mu verige s ruku. ⁸ Anđeo mu reče: "Opaši se i priveži obuću!" On učini tako. Onda će mu anđeo: "Zaogrni se i hajde za mnom!" ⁹ Petar izađe, pode za njim, a nije znao da je zbilja što se događa po anđelu: činilo mu se da gleda viđenje. ¹⁰ Prošavši prvu stražu, i drugu, dođoše do željeznih vrata koja vode u grad. Ona im se sama otvore te oni izadu, prođu jednu ulicu, a onda anđeo odjednom odstupi od njega. ¹¹ Petar pak, došavši k sebi, reče: "Sad uistinu znam da je Gospodin poslao anđela svoga i izbavio me iz Herodove ruke i od svega što je očekivao židovski narod."

¹² Kad je to uočio, zaputi se kući Marije, majke Ivana nazvanog Marko. Ondje se mnogi bijahu sabrali i molili. ¹³ Kad Petar pokuca na dvorišna vrata, dođe prisluhnuti sluškinja imenom Ruža. ¹⁴ Kad prepozna Petrov glas, od radosti i ne otvoriti vrata, nego utrča i javi da je Petar pred vratima.

¹⁵ Oni joj rekoše: "Mahnitaš!" Ali je ona uporno tvrdila da je tako. Nato će oni: "Bit će njegov anđeo!" ¹⁶ Petar nastavi kucati. Kad napokon otvorise i ugledaše ga, ostadoše izvan sebe. ¹⁷ On im rukom mahnu neka šute pa im pripovjedi kako ga Gospodin izvede iz tamnice te dometnu: "Javite to Jakovu i braći!" Onda izađe i ode u drugo mjesto.

¹⁸ Kad se razdani, nasto među vojnicima uzbuna nemalena što li se s Petrom dogodilo. ¹⁹ Herod ga stade tražiti, a kad ga ne nađe,

sasluša stražare i naredi da se smaknu. Onda siđe iz Judeje u Cezareju i ondje osta.

Smrt Heroda Agripe

²⁰ A bio je u žestoku sukobu s Tircima i Sidoncima. Oni zajednički dođoše k njemu i pošto pridobiše kraljevskoga komornika Blasta, zaiskaše mir, jer je njihova zemlja dobivala živež od kraljeve. ²¹ U određeni dan sjede Herod odjeven u kraljevsko ruho na prijestol i stade im govoriti. ²² Narod izvikivaše: "Božji glas, a ne ljudski!" ²³ Umah ga, zbog toga što ne dade slavu Bogu, udari anđeo Gospodnji te on rascrvotočen izdahnu.

Barnaba i Savao opet u Antiohiji

²⁴ Riječ je pak Božja rasla i širila se. ²⁵ Barnaba i Savao, pošto obaviše služenje u Jeruzalemu, vratise se uzevši sa sobom Ivana zvanog Marko.

35. tjedan,
176. dan čitanja, petak, 4. kolovoza
2017.

Ps 53-59
Dj 13,1-12

Psalmi

PSALAM 53 (52)

Čovjek bez Boga

53 Zborovođi. Prema napjevu "Bolest".
Poučna pjesma. Davidova.

- ²Bezumnik reče u srcu: "Nema Boga!"
 Pokvareni rade gadosti;
 nitko da čini dobro.
³Bog s nebesa gleda na sinove ljudske
 da vidi ima li tko razuman Boga da traži.
⁴No svi skrenuše zajedno, svi se pokvariše:
 nitko da čini dobro - nikoga nema.
⁵Neće li se urazumiti svi što čine bezakonje,
 koji proždiru narod moj kao da jedu kruh?
 Boga oni ne zazivlju:
⁶od straha će drhat'
 gdje straha i nema
 jer Bog će rasuti kosti onih
 koji tebe opsjedaju,
 bit će posramljeni jer će ih Bog odbaciti.
⁷O, neka dođe sa Siona spas Izraelu!
 Kad Bog promijeni udes naroda svoga,
 klicat će Jakov, radovat' se Izrael.

PSALAM 54 (53)

Zaziv za pomoć protiv dušmana

54 Zborovođi. Uza žičana glazbala. Poučna pjesma.
Davidova.

²Kad su Zifijci došli k Šaulu govoreći: "David se kod nas sakrio."

- ³Spasi me, Bože, svojim imenom
 i jakošcu svojom izbori mi pravdu!
⁴Poslušaj, Bože, moju molitvu
 i usliši riječi usta mojih!
⁵Oholice ustadoše na me
 i moj život traže silnici:
 na Boga se ne osvrću.
⁶Evo, Bog mi pomaže,
 Gospodin krijepi život moj.
⁷Okreni nesreću na dušmane moje,
 zatri ih u vjernosti svojoj.
⁸Od srca rado ću ti žrtvovati,
 slavit ću ti ime, Jahve, jer je dobrostivo,
⁹jer ti me izbavi iz svake nevolje,
 i oko moje vidje postiđene moje dušmane.

Psalmi

PSALAM 55 (54)

Molitva progonjenoga

55 Zborovodi. Uza žičana glazbala.
Poučna pjesma. Davidova.

²Počuj mi, Bože, molitvu,
ne krij se molbi mojoj:
³obazri se na me i usliši me!
Mučim se u svojoj tjeskobi,
⁴zbuni me vika dušmanska
i tlačenje grešničko.
Navališe na me nesrećom,
bijesno me progone.
⁵Srce mi je ustreptalo
i strah me samrtni spopade.
⁶Užas me i trepet hvata,
groza me obuze.
⁷Zavapih: "O, da su mi krila golubinja,
odletio bih da otpočinem!"
⁸Daleko, daleko bih letio,
u pustinji se nastanio;
⁹brzo bih si potražio sklonište
od bijesne oluje i vihora."
¹⁰Smeti ih, Gospode, podvoji im jezike,
jer nasilje i svađu vidim u gradu;
¹¹danju i noću zidinama kruže;
bezakonja su i nevolje u njemu.
¹²Usred njega zasjede,
s ulica mu nepravda i podlost ne odlaze.
¹³Da me pogrdio dušmanin,
bio bih podnjo;

da se digao na me koji me mrzi,
pred njim bih se sakrio.
¹⁴Ali ti, ti si to bio, meni jednak,
priatelj moj, moj pouzdanik
¹⁵s kojim sam slatko drugovao
i složno hodismo u Domu Božjem.
¹⁶Smrt neka ih zaskoči,
živi nek' siđu u Podzemlje
jer im je pakost u stanu i srcu.
¹⁷A ja ću Boga prizvati,
i Jahve će me spasiti.
¹⁸Večerom, jutrom i o podne tužan ću jecati,
i on će čuti vapaj moj.

¹⁹Dat će mi mira od onih koji me progone:
jer mnogi su protiv mene.
²⁰Bog će čuti i njih poniziti,
Onaj koji kraljuje odvijeka,
jer se ne popravljaju, Boga se ne boje.
²¹Podižu ruke na prijatelje,
savez svoj oskvrnjuju.
²²Usta su im glađa od maslaca,
a srce ratoborno;
riječi blaže od ulja,
a oni - isukani mačevi.
²³Povjeri Jahvi svu svoju brigu,
i on će te pokrijepiti:
neće dati da ikada posrne pravednik.
²⁴A njih ti, o Bože, strmoglavi
u jamu grobnu!
Krvoloci i varalice ni polovicu dana
neće doživjeti!
A ja se u tebe uzdam!

Psalmi

PSALAM 56 (55)

Vjernik neće posrnuti

56 Zborovođi. Prema napjevu "Golubica nijema u daljini". Davidov. Miktam.
Kad su ga u Gatu uhitili Filistejci.

²Smiluj mi se, moj Bože, dušmanin hoće zgaziti, jer napadač me moj neprestano tlači.

³Dušmani moji nasrću na me povazdan, mnogo ih je koji se na me obaraju.

Svevišnji, ⁴kad me strah spopadne, u te ću se uzdati.

⁵Bože obećanje slavim, u Boga ja se uzdam i neću se bojati: što mi može učiniti smrtnik?

⁶Od jutra do večeri obružuju me, svi naumi njihovi meni su na zlo.

⁷Sastaju se i vrebaju, paze mi na korake, o glavi mi rade.

⁸Plati im prema bezakonju, u gnjevu, o Bože, obori pogane!

⁹Ti izbroji dane mog progonstva, sabrao si suze moje u mijehu svom. Nije li sve zapisano u knjizi tvojoj?

¹⁰Moji će dušmani uzmaknuti čim te zazovem. Ovo sigurno znam: Bog je za mene!

¹¹Bože obećanje slavim,

¹²u Jahvu se uzdam i neću se bojati: što mi može učiniti čovjek?

¹³Vežu me zavjeti koje učinih tebi, o Bože: prinijet ću ti žrtve zahvalne

¹⁴jer si mi dušu od smrti spasio. Ti si očuvao noge moje od pada, da pred Bogom hodim u svjetlosti živih.

PSALAM 57 (56)

"Usred lavova"

57 Zborovođi. Po napjevu "Ne pogubi!" Davidov. Miktam.
Kad je ispred Šaula pobjegao u pećinu.

²Smiluj mi se, Bože, o smiluj se meni jer mi se duša utječe tebi! U sjenu tvojih krila zaklanjam se dok pogibao ne mine.

³Vapijem Bogu višnjemu, Bogu koji mi čini dobro.

⁴Nek' pošalje s nebesa i spasi me, nek' postidi one što me progone: neka Bog pošalje dobrotu svoju i vjernost!

⁵Ležim usred lavova koji proždiru ljudske sinove. Zubi su im koplja i strijele, a jezik im mač je naoštren.

⁶Uzvisi se, Bože, nad nebesa, slava tvoja nek' je nad svom zemljom!

⁷Mrežu namjestiše stopama mojim, stisnuše dušu moju; iskopaše preda mnom jamu: sami nek' u nju padnu!

⁸Postojano je srce moje, Bože, postojano je srce moje; pjevat ću i svirati.

⁹Probudi se, dušo moja! Probudi se, harfo i citaro! Probudit ću zoru jutarnju.

¹⁰Hvalit ću te, Gospode, među narodima, među pucima pjevat ću tebi:

¹¹jer do neba je dobrota tvoja, do oblaka vjernost tvoja.

¹²Uzvisi se, Bože, nad nebesa, slava tvoja nek' je nad svom zemljom!

Psalmi

PSALAM 58 (57)

Protiv zlih sudaca

58 Zborovođi. Po napjevu "Ne pogubi!" Davidov. Miktam.

²Zar doista krojite pravdu, vi moćni,
zar sudite pravo, sinovi ljudski?
³Ne, već bezakonje smišljeno činite,
po zemlji vam ruke dijele nepravde.
⁴Na krivu su putu bezbošci od krila majčina,
na krivu su putu lašci od utrobe.
⁵U njima je otrov kao u zmije,
kao u lјutice što uši začepljuje
⁶da glas čarobnjakov ne čuje
ni glas bajača vješta bajanju.
⁷O Božje, polomi im zube u ustima;
razbij, o Jahve, čeljusti lavićima!
⁸K'o vode što hitro otječu neka se razliju,
k'o zgažena trava neka se osuše.
⁹Nek' budu k'o puž koji se pužuć' rastoči,
k'o pometnut plot nek' sunca ne vide.
¹⁰Prije nego vam kotlovi trnje osjete,
dok je zeleno, neka ga vihor odnese.
¹¹Radostan će biti pravednik
kad ugleda odmazdu,
noge će prati u krvi zlotvora.
¹²I reći će Ijudi: "Pravednik plod svoj ima!
Još ima Boga da sudi na zemlji!"

PSALAM 59 (58)

Zaziv za pomoć

59 Zborovođi. Po napjevu "Ne pogubi!" Davidov. Miktam.
Kad je Šaul opkolio kuću da ubije Davida.

²Izbavi me od dušmana, Božje moj,
zaštiti me od mojih protivnika!
³Izbavi me od bezakonika,
od krvoloka spasi me!
⁴Jer evo: dušu moju vrebaju,
na me ustadoše silnici.
Nema na meni krivnje, o Jahve, ni grijeha:
⁵bez moje krivnje na me nasrću.
Probudi se! Dođi mi u pomoć i pogledaj,
⁶Jahve, Božje nad Vojskama, Božje Izraelov!
Preni se, kazni sve pogane,
podlacima nemoj se smilovati!
⁷Uvečer se vraćaju, reže poput pasa
i trče po gradu.
⁸Gle, kako bljuju ustima;
kletve su im na usnama
i govore: "Tko nas čuje?"
⁹No, ti im se smiješ, o Jahve,
i rugaš se poganima svima.
¹⁰Jakosti moja, gledat će na te,
jer ti si, Božje, zaštita moja,
Bog moj, milosrđe moje.
¹¹Bog neka mi pohiti u susret,
nek' me razveseli nad dušmanima mojim!
¹²Pobjij ih, Božje, da mi narod ne zavode,
zbuni i obori ih jakošću svojom,
štite naš, Gospodine.
¹³Grijeh je svaka riječ usta njihovih:
nek se uhvate u svoju oholost,
u kletve i laži što ih govore!
¹⁴Istrijebi ih u gnjevu, istrijebi da nestanu,
nek' se zna da Bog vlada u Jakovu
i do nakraj zemlje!
¹⁵Uvečer se vraćaju, reže poput pasa
i trče po gradu.
¹⁶Nek' lutaju oko tražeći hranu;
i kad se nasite, neka zavijaju.
¹⁷A ja će opjevati silu tvoju
i klicat će jutrom milosrđu tvome,
jer mi ti postade utočište
i sklonište u dan nevolje.
¹⁸Jakosti moja, tebi će pjevati,
jer ti si, Božje, zaštita moja,
Bog moj, milosrđe moje.

Djela apostolska

III. BARNABINO I SAVLOVO PRVO MISIJSKO PUTOVANJE

III. BARNABINO I SAVLOVO PRVO MISIJSKO PUTOVANJE

SABOR U JERUZALEMU

Barnabino i Savlovo poslanje

13 U antiohijskoj je Crkvi bilo proroka i učitelja: Barnaba, Šimun zvani Niger, Lucije Cirenac, Manahen, suothrhanjenik Heroda četverovlasnika, i Savao. ²Dok su jednom obavljali službu Božju i postili, reče Duh Sveti: "De mi odlučite Barnabu i Savla za djelo na koje sam ih pozvao." ³Onda su postili, molili, položili na njih ruke i otpustili ih.

Na Cipru Vračar Elim

⁴Poslani od Svetoga Duha siđu u Seleuciju, a odande odjedre na Cipar. ⁵Kad se nađoše u Salamini, navješćivahu riječ Božju u židovskim sinagogama. Imali su i Ivana za poslužitelja. ⁶Pošto pak prođoše sav otok do Pafa, nađoše nekog враčара, nazoviproroka, Židova, imenom Barjesu. ⁷On bijaše uz namjesnika Sergija Pavla, čovjeka razborita. Sergije dozva Barnabu i Savla te zaiska čuti riječ Božju, ⁸ali im se usprotivi Elim, Vračar - tako mu se ime prevodi - nastojeći odvratiti namjesnika od vjere. ⁹Savao pak, zvan i Pavao, pun Duha Svetoga, ošinu ga pogledom ¹⁰i reče: "Pun svake lukavosti i prevrljivosti, sine đavolski, neprijatelju svake pravednosti, zar nikako da prestaneš iskriviljavati ravne putove Gospodnje? ¹¹Evo stoga sada ruke Gospodnje na tebi: oslijepljjet ćeš i neko vrijeme nećeš gledati sunca!" Odmah pade na nj mrak i tama te on glavinjajući stade tražiti ruke vodilje. ¹²Videći što se dogodilo, povjerova tada namjesnik, zanesen naukom Gospodnjim.